

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2014 r. – Cargil przeciwko Radzie**(Sprawa T-117/14)**

(2014/C 151/30)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* Cargil SACI (Buenos Aires, Argentyna) (przedstawiciele: J. Bellis i R. Luff, lawyers)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1194/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji (Dz.U. 2013 L 315, s. 2), w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżącej; i
- Obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego naruszenia przez instytucje prawa w ustaleniach faktycznych poprzez stwierdzenie, że doszło do zakłócenia cen ziaren soi i oleju sojowego uzasadniającego zastosowanie zdania drugiego art. 2 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego ⁽¹⁾.
2. Zarzut drugi dotyczący niemożności zastosowania drugiego zdania art. 2 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, który został zastosowany przez instytucje, do przywozów z członka WTO, ponieważ jest to sprzeczne z antydumpingowym porozumieniem WTO.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że ocena szkody nie uwzględniła czynników, które przerywają związek przyczynowy pomiędzy podniesionym rzekomym dumpingowym przywozem z naruszeniem art. 3 ust. 7 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2014 r. – LDC przeciwko Radzie**(Sprawa T-118/14)**

(2014/C 151/31)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* LDC Argentina SA (Buenos Aires, Argentyna) (przedstawiciele: J. Bellis i R. Luff, lawyers)*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1194/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji (Dz.U. 2013 L 315, s. 2), w zakresie w jakim dotyczy ono skarżącej; i
- Obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego naruszenia przez instytucje prawa w ocenie okoliczności faktycznych poprzez stwierdzenie, że doszło do zakłócenia cen ziaren soi i cen oleju sojowego uzasadniającego zastosowanie zdania drugiego art. 2 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego ⁽¹⁾.
2. Zarzut drugi dotyczący niemożliwości zastosowania drugiego zdania art. 2 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, co uczyniły instytucje w niniejszej sprawie, do przywozów z członków WTO, ponieważ jest to sprzeczne z porozumieniem antydumpingowym WTO.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że ocena szkody nie uwzględnia okoliczności, która przerywa związek pomiędzy podnoszoną szkodą a podniesionym rzekomo dumpingowym przywozem z naruszeniem art. 3 ust. 7 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 2009, 343, s. 51).

Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2014 r. – Carbio przeciwko Radzie

(Sprawa T-119/14)

(2014/C 151/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio) (Buenos Aires, Argentyna) (przedstawiciele: adwokaci J. Bellis i R. Luff)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1194/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji (Dz.U. 2013 L 315, s. 2), w zakresie w jakim dotyczy ono strony skarżącej, oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący popełnienia przez instytucje oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych poprzez stwierdzenie, że doszło do zniekształcenia cen soi i oleju sojowego uzasadniającego zastosowanie art. 2 ust. 5 akapit drugi podstawowego rozporządzenia antydumpingowego ⁽¹⁾.